

Sygn. akt VI P 253/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Dnia 14 września 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Beata Piórek

Protokolant Monika Kłosek

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2018 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa M. N.

przeciwko (...) w G.

o odprawę

I. Zasądza od pozwanej (...) w G. na rzecz powódki M. N. kwotę 8 368, 84 zł / osiem tysięcy trzysta sześćdziesiąt osiem złotych 84/100 / tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2017r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1350 zł / jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych/ tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

III. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 5 977, 74 zł. / pięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 74/100/

Sygn. Akt VI P 253/18

UZASADNIENIE

Powódka M. N. w pozwie wniesionym dnia 18 05 2018r. przeciwko (...) w G. wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 8 368, 84 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała , że od dnia 2 11 2004r. do dnia 31 sierpnia 2008r. pracowała w (...)w S. , a następnie od dnia 1 września 2008r. do 31 sierpnia 2017r. pracowała w (...) w G. Ośrodek Zamiejscowy w S. , na ostatnio zajmowanym stanowisku inspektora kontroli skarbowej czwartego stopnia , za wynagrodzeniem ostatnio otrzymywanym 5 977, 74 zł brutto miesięcznie . Powódka do dnia 31 sierpnia 2017r. była pracownikiem służby cywilnej.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 marca 2017r. ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej na mocy art. 165 ust 3 ustawy przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej powódka stała się z dniem wejścia w życie ustawy z mocy prawa pracownikiem zatrudnionym w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej , zachowując ciągłość pracy .

Na podstawie art. 165 ust.7 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej – dyrektor izby administracji skarbowej składa odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom , w terminie do dnia 31 maja

2017r. pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Powódka nie otrzymała od Dyrektora (...) do dnia 31 maja 2017r. pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia. W związku z powyższym stosunek pracy powódki wygasł z dniem 31 sierpnia 2017r. na podstawie art. 170 ust. 1 pkt 1 ustawy przepisy wprowadzające ustawę o KAS.

Zgodnie z art. 170 ust.4 ww. ustawy, w przypadku wygaśnięcia stosunku pracy na skutek nieotrzymania pisemnej propozycji pracy lub służby, pracownikom oraz funkcjonariuszom przysługują świadczenia należne odpowiednio w związku z likwidacją urzędu albo zniesieniem jednostki organizacyjnej w rozumieniu stawy uchylanej w art. 159 pkt 3 / tj. ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o Służbie Celnej / Dz U z 2016r. poz. 1799/

W myśl art. 163 ust. 4 ustawy o służbie celnej funkcjonariuszowi służby stałej zwolnionemu ze służby w związku ze zniesieniem lub reorganizacją jednostki organizacyjnej, przysługuje odprawa na zasadach i w wysokości określonych w ust.1-3 .

W myśl zaś **art. 163 ust.1 ustawy o służbie celnej** funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego uposażenia. **Odprawa ulega zwiększeniu o 20% miesięcznego uposażenia za każdy pełny rok pełnienia służby ponad 5 lat nieprzerwanej służby, nie więcej niż do wysokości sześciomiesięcznego uposażenia. Zgodnie z brzemieniem ust. 2.** Do okresu służby, o którym mowa w ust. 1, wlicza się poprzednie zakończone okresy służby lub zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

W myśl zapisu ust.3. Odprawę, o której mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie Kodeksu pracy.

Powódka otrzymała odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia tj. 17 933 , 22 zł brutto / 5 977, 74 zł brutto x3/ na podstawie art. 8 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników / Dz U z 2016r. poz. 1474 /w związku z art. 170 ust.4 ustawy przepisy wprowadzające ustawę o KAS, stanowiącego, że pracownikowi w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w ramach grupowego zwolnienia, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy ponad 8 lat. .

W ocenie powódki wysokość odprawy należnej pracownikom dawnych urzędów kontroli skarbowej, którzy nie otrzymali do dnia 31 maja 2017r. bądź nie przyjęli propozycji zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych KAS, powinna zostać naliczona zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 163 ust.1-4 ustawy o służbie celnej, a do okresu uprawniającego do zwiększenia odprawy o 20 % miesięcznego uposażenia za każdy pełny rok pełnienia służby, pracodawca powinien zaliczyć okres zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych objętych zniesionych przepisami ustawy o KAS, tj. Urzędach Kontroli Skarbowej, Izbach Skarbowych czy Urzędach Skarbowych.

Powódka w pozwie dochodzi dalszej części należnej jej odprawy ponad wypłaconą bezsporną część w wysokości 3 miesięcznego wynagrodzenia brutto.

Powódka wskazała, że błędny w jej ocenie jest pogląd pozwanego, że odesłanie do ustawy o służbie celnej dotyczy jedynie definicji „zniesienia jednostki organizacyjnej”. Należy zauważyć, że powyższy przepis zawiera odesłanie tylko i wyłącznie do ustawy o Służbie celnej, traktując tym samym jednolicie sytuacje prawną pracowników i funkcjonariuszy zatrudnionych i pełniących służbę w jednostkach KAS oraz znajdujących się w takiej samej sytuacji zwolnienia z pracy lub służby, w żadnym razie nie odsyła do ustawy o zwolnieniach grupowych w odniesieniu do pracowników jednostek KAS. Przepis ten zatem nie różnicuje sytuacji prawnej pracowników i funkcjonariuszy i nie ma żadnych podstaw by takie zróżnicowanie domniemywać.

Wspomniany przepis jest umiejscowiony w rozdziale 3 ustawy przepisy wprowadzające ustawie o KAS zatytułowanym - Przepisy uchylające, przejściowe, dostosowujące i końcowe. Przepis ma charakter odsyłający, blankietowy i należy przyjąć, że w przypadku spełnienia jego dyspozycji zastosowanie znajdą przepisy konkretnej, jednej wskazanej ustawy o Służbie celnej, zgodnie z którą pracownikom oraz funkcjonariuszom przysługują świadczenia należne w związku z likwidacją urzędu albo zniesieniem jednostki organizacyjnej. Skoro przepis wskazuje tylko na ustawę o Służbie celnej, to tylko ta ma zastosowanie. Gdyby inna ustawa miała mieć zastosowanie – vide: ustawa o zwolnieniach grupowych – to przy założeniu racjonalności ustawodawcy, byłaby też *expressis verbis* wskazana, a skoro ustawodawca tego nie czyni – nie można domniemywać odesłania do ustawy o zwolnieniach grupowych. Komentowany przepis nie daje w szczególności prawa do odprawy pracownikom i funkcjonariuszom odpowiednio: „w związku z likwidacją urzędu w rozumieniu ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników albo w związku ze zniesieniem jednostki organizacyjnej w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3.

Na marginesie powódka wskazała również, że wykładnia przepisu art. 170 ust.4 ustawy przepisy wprowadzające ustawę o KAS prezentowana przez organ administracji prowadzi do dyskryminacji i nierównego traktowania pracowników i funkcjonariuszy zatrudnionych i pełniących służbę w strukturach KAS i tym samym naruszenia art. 32 ust.1 Konstytucji.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) w G. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania, w tym ewentualnych kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż pozew w ocenie pozwanej jest niezasadny w całości.

W pierwszej kolejności podniosła, iż wejście w życie ustawy KAS oraz ustawy z dnia 16 11 2016r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej / „PWKAS”/ oraz związana z tym reorganizacja spowodowała konieczność ukształtowania nowej struktury organizacyjnej, jaką jest Krajowa Administracja Skarbowa, w skład której wchodzi odrębne niegdyś jednostki organizacyjne, takie jak izby skarbowe, urzędy skarbowe, urzędu kontroli skarbowej oraz izby celne i urzędy celne wraz z podległymi oddziałami celnymi / art. 160 PWKAS/.

Celem wprowadzenia przywołanych powyżej ustaw było połączenie z dniem 1 marca 2017 administracji podatkowej, kontroli skarbowej i służby celnej w jedną strukturę skarbową, ustawa wprowadzająca ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej ma charakter szczególny wobec przepisów samej ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. Zawiera ona szereg przepisów o charakterze przejściowym, niejednokrotnie jednorazowym i nadzwyczajnym, podczas, gdy druga z nich stanowi kompleksową regulację ustrojową o uniwersalnym zastosowaniu.

Stosownie do treści art. 165 ust 7 PWKAS Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor Izby administracji skarbowej oraz dyrektor krajowej szkoły skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom w terminie do dnia 31 maja 2017r. pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Zgodnie zaś z art. 170 ust.1 pkt 1 stosunki pracy osób zatrudnionych w jednostkach KAS wygasają z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017 r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby albo odmówią przyjęcia propozycji.

Z powyższego wynika, że w przypadku nieotrzymania przez pracownika propozycji pracy lub służby w terminie do 31 maja 2017r. jego stosunek pracy / służby wygasa z mocy prawa.

W rozpoznawanej sprawie powódka nie otrzymała do dnia 31 maja 2017r. pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia.

Powódka otrzymała odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia tj. 17 933 , 22 zł brutto , zaś podstawę przyznania odprawy stanowił przepis art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników / Dz U z 2016 1474 j.t./ w związku z art. 170 ust.4 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej / Dz U z 2016 , poz. 1948 ze zmianami /

Zgodnie z art. 170 ust. 1 PWKAS Stosunki pracy osób zatrudnionych w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają:

1) z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017 r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby;

2) po upływie 3 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik albo funkcjonariusz złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, jednak nie później niż dnia 31 sierpnia 2017 r.

W przypadku, o którym mowa w ust. 4 art. 170 , pracownikom oraz funkcjonariuszom przysługują świadczenia należne odpowiednio w związku z likwidacją urzędu albo zniesieniem jednostki organizacyjnej w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3.

Stosownie do treści przepisu art. 8 przywołanej powyżej ustawy Pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w ramach grupowego zwolnienia, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości:

1) jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 2 lata;

2) dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy od 2 do 8 lat;

3) trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy ponad 8 lat.

Przy ustalaniu okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 36 § 1¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio. Odprawę pieniężną ustala się według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

Powódka otrzymała odprawę , zgodnie z posiadanym stażem pracy , w najwyższej wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia.

W ocenie pozwanej przyznanie odprawy w wysokości wyższej aniżeli wypłacone, nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa.

Powódka była pracownikiem zatrudnionym w oparciu o ustawę o służbie cywilnej a nie służbie celnej , a zatem świadczenia i ich wysokość ustalone dla funkcjonariuszy celnych i wynikające z przepisów ustawy służbie celnej nie mogą mieć zastosowania do pracownika cywilnego .

Dokonując interpretacji zapisu art. 170 ust.4 ustawy PWKAS należy wskazać , że przepis ten stanowi, iż pracownikom oraz funkcjonariuszom przysługują świadczenia należne odpowiednio w związku z likwidacją albo zniesieniem jednostki organizacyjnej , przy czym dalszy zapis „ w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3 „ należy odnosić wyłącznie do likwidacji lub zniesienia urzędu , a nie do wysokości świadczenia . Ustawodawca w przywołanym przepisie w ocenie strony pozwanej wyraźnie odsyła do samej kwestii likwidacji lub zniesienia urzędu , która wynika z przepisów uchylonej ustawy o służbie celnej tym samym nakazuje przeniesienie tych zapisów na grunt ustawy wprowadzającej przepisy o Krajowej Administracji Skarbowej . Taka konstrukcja przepisu w żadnej mierze nie upoważnia do przyjęcia , że w razie zniesienia lub likwidacji urzędu pracownikom cywilnym będzie przysługiwała

odprawa w wysokości przewidzianej ustawą o służbie celnej , na co również wskazuje użycie przez ustawodawcę słowa „ odpowiednio”.

Z przepisów uchylonej ustawy o służbie celnej wynika , że odprawa związana z likwidacją lub zniesieniem urzędu przysługuje wyłącznie funkcjonariuszom w służbie stałej , uprawnienie to nie przysługuje funkcjonariuszom w służbie przygotowawczej , zatem roszczenie tych zapisów , przy takim ograniczeniu co do grupy uprawnionych , na pracowników służby cywilnej jest tym bardziej nieuzasadnione.

Dodatkowo , co niezwykle istotne , pozwana zwraca uwagę na zapisy ustawy o służbie celnej zawarte w art. 23 , który stanowi , że w jednostkach organizacyjnych mogą pełnić służbę funkcjonariusze oraz być zatrudnieni członkowie korpusu służby cywilnej , do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008r. o służbie cywilnej a także być zatrudnieni pracownicy, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982r. o pracownikach urzędów państwowych .

Ustawa przewiduje różne grupy zawodowe w ramach jednostek organizacyjnych Służby Celnej , zatrudnionych w oparciu o różne podstawy prawne , a co się z tym wiąże z różnymi uprawnieniami wynikającymi z odrębnych przepisów regulujących status tych grup zawodowych.

Pozwany odwołał się do treści art. 163 ustawy o służbie celnej regulującego kwestie wypłaty odprawy w związku z likwidacją lub zniesieniem urzędu , który w ust.4 przewiduje wypłatę takiej odprawy oraz jej wysokość poprzez odesłanie do ust.1-3 tegoż przepisu . W przepisie tym mowa wyłącznie o funkcjonariuszach , a powódce status taki nie przysługiwał , gdyż była zatrudniona w oparciu o ustawę o służbie cywilnej.

Pozwany podał , że obecnie obowiązująca ustawa z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej wzorem uchylonej ustawy o służbie celnej wprowadza rozróżnienie pomiędzy pracownikami cywilnymi a funkcjonariuszami celno-skarbowymi. Pozycja tych dwóch grup zawodowych jest uregulowana odrębnymi aktami prawnymi a co się z tym wiąże grupom tym ustawodawca przyznaje zgoła odmiennie uprawnienia wynikające z ich stosunków pracy lub stosunków służbowych . Przywołując art. 250 ust.4 ustawy o KAS należy podkreślić , że przepis ten stanowi powielenie przepisu dawnej ustawy o służbie celnej , a mianowicie art. 163 ust 4 , przepis art. 250 ust 4 ponownie odnosi się wyłącznie do funkcjonariuszy a nie do pracowników służby cywilnej. . Powódka zgodnie z przepisem art. 165 ust.3 ustawy o PWKAS z dniem 1 marca 2017r. stała się pracownikiem zatrudnionym w jednostce organizacyjnej KAS , a nie funkcjonariuszem służby celno- skarbowej i mają do niej zastosowanie przepisy regulujące m status pracownika KAS , a nie funkcjonariusza KAS. Skoro ustawodawca w art. 170 ust.4 ustawy o PWKAS wyraźnie i celowo rozróżnił pracowników i funkcjonariuszy wprowadzając zapis „ odpowiednio” , to należy uznać , że do każdej z tych grup zawodowych ma zastosowanie odrębny reżim prawny . Nie ma zatem podstaw prawnych do stosowania przepisów dedykowanych funkcjonariuszom do pracowników służby cywilnej , gdyż byłoby to odniesienie całkowicie dowolne , wybiórcze i kierowane jedynie interesem pracownika , a nie obowiązujących przepisów prawa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

Powódka M. N. zatrudniona została w dniu 1 listopada 2004r. w (...) w S. na czas określony do 30 04 2006r. na stanowisku starszego referenta na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 12 1998r. o służbie cywilnej , po czym od dnia 1 maja 2006r. na czas nieokreślony na stanowisku starszego referenta w Urzędzie (...) w G. Ośrodek Zamiejscowy w S. w pełnym wymiarze czasu pracy .

Dowód : umowa o pracę z dnia 2 11 2004 r. k. 2 cz b oraz 1 września 2008r. k. 23 cz b akt osobowych

Powódka M. N. zatrudniona została w dniu 1 września 2008r. w Urzędzie (...)w G. na czas nieokreślony na stanowisku starszego referendarza w Urzędzie (...)w G. Ośrodek Zamiejscowy w S. w pełnym wymiarze czasu pracy .

Dowód : umowa o pracę z dnia 1 września 2008r. k. 33 cz b akt osobowych

Pismem z dnia 27 czerwca 2011r. dyrektor Urzędu (...) w G. wyznaczył powódkę na stanowisko komisarza skarbowego Referatu (...) w S. od dnia 1 lipca 2011r.

Dowód : pismo Dyrektora Urzędu (...)w G. z dnia 27 czerwca 2011r. k. 73 cz b akt osobowych

Pismem z dnia 1 lutego 2012r. dyrektor Urzędu (...)w G. wyznaczył powódkę na stanowisko Kierownika Referatu (...)w S..

Dowód : pismo Dyrektora Urzędu (...) w G. z dnia 1 lutego 2012r. k. 79 cz b akt osobowych

Na podstawie porozumienia z dnia 31 01 2013r. zawartego pomiędzy pracodawcą powódki (...)w G. a powódką od dnia 1 lutego 2013r. powódce powierzono stanowisko Kierownika Sekcji (...) w S. (...)

Dowód : porozumienie z dnia 31 01 2013r. k. 85 cz b akt osobowych

Dyrektor Urzędu (...) w G. od dnia 16 czerwca 2014r. powierzył powódce zatrudnionej na stanowisku Kierownika Sekcji dodatkowe obowiązki w postaci pełnienia obowiązków Naczelnika Wydziału (...) (...).

Dowód : pismo Dyrektora Urzędu (...) w G. z dnia 12 czerwca 2014r. k. 101

Z dniem 1 sierpnia 2014r. powódka została powołana przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej na stanowisko inspektora kontroli skarbowej czwartego stopnia w Urzędzie (...)w G. .

/ dowód : akt powołania k. 106 cz b akt osobowych /

W dniu (...). powódka urodziła dziecko . W związku z urodzeniem dziecka zwróciła się do swego ówczesnego pracodawcy Urzędu (...) w G. o udzielenie urlopu macierzyńskiego w wymiarze 20 tygodni od 23 12 2015r. do 10 05 2016r. , dodatkowego urlopu macierzyńskiego w pełnym wymiarze 6 tygodni od 11 05 2016r. do 21 06 2016r. , a następnie urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze 26 tygodni od 22 06 2016r. do 20 12 2016r. W piśmie z dnia 4 stycznia 2016r. Urząd (...)w G. poinformował powódkę o udzieleniu powódce urlopu macierzyńskiego w wymiarze 20 tygodni od dnia 23 12 2015r. do 10 05 2016r. , dodatkowego urlopu macierzyńskiego w okresie od 11 05 2016r. do 21 06 2016r. i urlopu rodzicielskiego w okresie od 22 06 2016r. do 20 12 2016r. na syna M. . Na skutek wniosku powódki Urząd (...) w G. wyraził zgodę na rezygnację przez powódkę z części urlopu rodzicielskiego i powrót do pracy z dniem 16 grudnia 2016r. oraz na wykorzystanie przez powódkę zaległego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 29 dni oraz urlopu bieżącego w wymiarze 26 dni do dnia 6 marca 2017r. włącznie.

Dowód : odpis skrócony aktu urodzenia dziecka, pismo powódki z dnia 30 12 2015r. k. 122 cz b akt osobowych , pismo Urzędu (...)w G. z dnia 4 01 2016r. k. 123 cz b akt osobowych powódki , pismo Urzędu (...) w G. z dnia 4 01 2016r. k. 121 cz b akt osobowych powódki , pismo Urzędu (...) w G. z dnia 5 grudnia 2016r. k. 130 cz b akt osobowych powódki , pismo powódki z dnia 30 11 2016r. k. 129 cz b akt osobowych

W piśmie z dnia 23 lutego 2017r. Urząd (...) w G. w piśmie skierowanym do powódki inspektora kontroli skarbowej IV stopnia w Referacie (...) wskazał, że na podstawie art. 165 ust.6 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, w uzgodnieniu z Dyrektorem (...), z dniem 1 marca 2017r. powódka będzie świadczyła pracę w (...) w G. realizując zadania w (...) Urzędzie(...) w G. . Miejscem wykonywania pracy będzie S. ul. (...).

Dowód : pismo Urzędu (...) w G. z dnia 23 lutego 2017r. k. 134 cz b akt osobowych powódki /

W piśmie z dnia 7 czerwca 2017r. (...) w G. skierowanym do powódki wskazała , że w związku z koniecznością dostosowania miejsca pracy powódki do struktury organizacyjnej w (...) w G. wyznaczono powódce do dnia 31 sierpnia 2017r. miejsce wykonywania obowiązków służbowych w Referacie (...) w Pionie Wsparcia (...) Urzędu (...) w G. z miejscem wykonywania obowiązków w S. przy ul. (...) . Jednocześnie powódka została poinformowana , iż zgodnie

z art. 170 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej wobec braku przedstawienia powódce propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby stosunek pracy wygasa z dniem 31 sierpnia 2017r.

Dowód : pismo pozwanej z dnia 7 czerwca 2017r. k. 138 cz b akt osobowych /

Pismem z dnia 23 sierpnia 2017r. (...) w G. w związku z wygaśnięciem stosunku pracy powódki z upływem dnia 31 sierpnia 2017r. przyznała powódce odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia . W piśmie wskazana została podstawa prawna art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników / t.j. w Dz. U z 2016r. poz. 1474 /w związku z art. 170 ust.4 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej / Dz . U . z 2016r. poz. 1948 z późn. Zmianami/

Dowód : pismo z dnia 23 08 2017r. k. 139 cz b akt osobowych /

W odpowiedzi na zapytanie powódki z dnia 29 05 2017r.(...) w G. poinformowała , że ustawodawca przewidział możliwość nieprzedstawienia propozycji pracy , jako że art. 170 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej / Dz. U. z 2016r. poz. 1948 z późn. zmian./ reguluje skutki nieotrzymania / nieprzyjęcia propozycji pracy/ służby , nie mają więc zastosowania przepisy kodeksu pracy , ani w zakresie dyskryminacji , ani też w zakresie skrócenia okresu wypowiedzenia i zwolnienia od wykonywania pracy. Odprawa przewidziana w art. 170 ust.4 przysługuje jedynie w przypadku wygaśnięcia stosunku pracy z dniem 31 08 2017r. bez konieczności składania wniosków. W przypadku wcześniejszego rozwiązania stosunku pracy nie przysługuje. W przypadku powódki odprawa będzie wynosić wysokość trzymiesięcznego wynagrodzenia zgodnie z ustawą art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników / j.t. Dz. U. z 2016r. poz. 1474 / w związku z art. 170 ust.4 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej / Dz U z 2016r. , poz. 1948 z późn. Zmianami/ Odwołanie do ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o Służbie celnej / Dz U z 2015r. , poz. 578 oraz z 2016r. , poz. 1810 / dotyczy tylko „zniesienia jednostki organizacyjnej”.

Dowód : pismo powódki z dnia 29 05 2017r. k. 13, pismo (...) w G. z dnia 27 08 2017r. k. 14

W dniu 31 08 2017r. (...) w G. wystawiła świadectwo pracy powódki za okres od 1 11 2004r. do 31 08 2017r. , w którym wskazano , że powódka zatrudniona była w okresie od 1 11 2004r. do 31 07 2017r. na stanowiskach starszego referenta , inspektora , starszego referendarza , komisarza skarbowego , kierownika referatu , kierownika sekcji , inspektora kontroli skarbowej , naczelnika wydziału , a stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę na podstawie art. 170 ust.1 pkt 1 ustawy wprowadzającej KAS.

Dowód : świadectwo pracy z dnia 31 08 2017r. k 3 cz c akt osobowych

Wynagrodzenie miesięczne powódki liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy za 3 ostatnie miesiące zatrudnienia wyniosło 5 977, 74 zł.

Dowód : zaświadczenie k. 27

W związku z ustaniem stosunku pracy pozwany wypłacił powódce odprawę w wysokości 3 miesięcznego wynagrodzenia na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników w kwocie 17 933 , 22 zł brutto ; 14 705, 22 zł netto.

Okoliczność niesporna, email k. 12

Pismem z dnia 20 11 2017r. skierowanym do dyrektora (...) w G. powódka w nawiązaniu do swojego stanowiska wyrażonego w piśmie z dnia 29 05 2017r. wezwwała do wypłacenia przysługującej jej należności w związku z

nieprzedstawieniem propozycji pracy w jednostkach organizacyjnych KAS , na zasadach szczegółowo określonych w przepisach art. 163 ust.1-4 ustawy o służbie celnej.

Dowód : wezwanie z dnia 20 11 2017r. k. 15

Powyższy stan faktyczny w całości niesporny sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron popartych treścią dowodów z dokumentów zawartych w aktach osobowych powódki i załączonych przez strony do akt sprawy. Treść dokumentów była pomiędzy stronami bezsporna. Wysokość różnicy pomiędzy odprawą wypłaconą powódce , a odprawą jaka przysługiwałaby powódce na podstawie przepisu art. 163 ustawy z dnia 27 08 2009r. o służbie celnej nie była kwestionowana przez stronę pozwaną i również pozostaje niesporna- jest to kwota żądana 8 368 , 84 zł .

Spór w sprawie niniejszej jest sporem co do prawa.

Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 marca 2017r ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej / Dz U 2016 , poz. 1947/ powódka na mocy art. 165 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej / Dz U 2016r. poz. 1948/ stała się z mocy prawa pracownikiem strony pozwanej(...) w G..

Zgodnie z treścią art. 170 ust 1 ustawy powołanej powyżej przepisy wprowadzające ustawę o KAS Stosunki pracy osób zatrudnionych w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają:

- 1) z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017 r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby;
- 2) po upływie 3 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik albo funkcjonariusz złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, jednak nie później niż dnia 31 sierpnia 2017 r.

Bezspornym w sprawie jest , ze powódka była zatrudniona na podstawie stosunku pracy w jednostce KAS , o której mowa w art. 36 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej / Dz U 2016 , poz. 1947/ , czyli w pozwanej (...) w G. w chwili wygaśnięcia stosunku pracy – 31 sierpnia 2017r.

Pracownikom tym, w tym powódce , zgodnie z treścią art. 170 ust. 4 ustawy z dnia 16 11 2016r. przepisy wprowadzające KAS oraz funkcjonariuszom **przysługują świadczenia należne odpowiednio w związku z likwidacją urzędu albo zniesieniem jednostki organizacyjnej w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3.**

Strona pozwana w związku z wygaśnięciem stosunku pracy powódki wypłaciła powódce odprawę na podstawie art. 8 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników / Dz U 2016 , poz. 1474 / w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia powódki.

Art. 8 ust 1 powołanej powyżej ustawy stanowi , iż pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w ramach grupowego zwolnienia, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości:

- 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 2 lata;
- 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy od 2 do 8 lat;

3) trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy ponad 8 lat.

2. Przy ustalaniu okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 36 § 1¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. Odprawę pieniężną ustala się według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

4. Wysokość odprawy pieniężnej nie może przekraczać kwoty 15-krotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu rozwiązania stosunku pracy.

Art. 159 ustawy z dnia 16 11 2016r. przepisy wprowadzające KAS stanowi o utracie mocy obowiązującej :

1) ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 720 i 1165);

2) ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 578 oraz z 2016 r. poz. 1810);

3) ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1799);

4) ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269, 1513 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 394 i 905).

A zatem do *świadczeń należnych w przypadku wygaśnięcia stosunku pracy bądź służby stosuje się odpowiednio przepisy mające zastosowanie w związku z likwidacją urzędu albo zniesieniem jednostki organizacyjnej w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3 , a więc ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o Służbie Celnej , a nie przepisy ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy / .../ powołanej powyżej .*

Przepis art. 170 ust. 4 ustawy z dnia 16 11 2016r. przepisy wprowadzające KAS odwołuje się jedynie do przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o służbie celnej, więc z uwagi na fakt , iż ustawa z dnia 16 listopada 2016r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej ma charakter jednorazowy , reguluje zarówno sytuację pracowników zatrudnionych i funkcjonariuszy pełniących służbę do 28 lutego 2017r. w różnych jednostkach administracji celnej i skarbowej, a będących od 1 marca 2017r. z mocy prawa pracownikami i funkcjonariuszami Krajowej Administracji Skarbowej , zaś wskazany przepis jest przepisem odsyłającym do przepisów konkretnej ustawy , w ocenie sadu , przepisy wskazanej ustawy o służbie celnej znajdują odpowiednie zastosowanie w przypadku wygaśnięcia stosunku pracy powódki.

Ustawodawca nie odwołał się w art. 170 ust 4 do przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników / Dz U 2016, poz. 1474 j.t/, jako ustawy odpowiednio regulującej prawo do świadczeń pracowników , których stosunki pracy wygasły z mocy art. 170 ust 1 ustawy z 16 11 2016r. przepisy wprowadzające KAS , a odwołał się jedynie do przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o służbie celnej . Zakładając racjonalność działań ustawodawcy, nie ma podstaw do twierdzenia , że w przypadku braku jednoznacznego odwołania się do przepisów konkretnej ustawy , mają one odpowiednie zastosowanie w sytuacji , gdy przepis art. 170 ust. 4 wprost odwołuje się już do przepisów konkretnej ustawy mającej odpowiednie zastosowanie do świadczeń należnych w przypadku wygaśnięcia stosunku pracy bądź służby z mocy art. 170 ust.1 .

Na uzasadnienie powyższego racjonalnego działania ustawodawcy dodać należy , iż racjonalny ustawodawca w sytuacji , w której zamierzał inaczej uregulować prawa do świadczeń przysługujących określonej kategorii pracowników , kwestie te uregulował w ust. 5 art. 170 ustawy z dnia 16 11 2016r. przepisy wprowadzające KAS. Zgodnie z art. 170 Ust. 5. Przepisów ust. 1 i 4 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których mają zastosowanie przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605 i 1807).

W szczególności sąd orzekający nie podziela poglądu strony pozwanej, aby zapis art. 170 ust.4 ustawy z dnia 16 11 2016r. PwKAS stanowiący, iż pracownikom oraz funkcjonariuszom przysługują świadczenia należne odpowiednio w związku z likwidacją albo zniesieniem jednostki organizacyjnej, przy czym dalszy zapis „w rozumieniu ustawy uchylanej w art. 159 pkt 3 „ należy odnosić wyłącznie do likwidacji lub zniesienia urzędu, a nie do wysokości świadczenia. Interpretacja strony pozwanej nie znajduje żadnego uzasadnienia w przepisach ustawy z dnia 16 11 2016r. przepisy wprowadzające KAS, która to ustawa jako mająca charakter jednorazowy, przejściowy i regulujący kompleksowo sytuację prawną zarówno funkcjonariuszy, jak i pracowników w związku z reformą i z reorganizacją służb celno-skarbowych. W takiej sytuacji niezasadne jest odwoływanie się przez stronę pozwaną do obecnie obowiązującej ustawy z dnia 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej wzorem uchylonej ustawy o służbie celnej, która wprowadza rozróżnienie pomiędzy pracownikami cywilnymi a funkcjonariuszami celno-skarbowymi, albowiem celem ustawy z dnia 16 11 2016. Przepisy wprowadzające KAS jest uregulowanie sytuacji prawnej pracowników i funkcjonariuszy w momencie przeprowadzenia samej reorganizacji. Z tych względów chybiony jest również zarzut strony pozwanej co do tego, że jeżeli powódka nie była pracownikiem zatrudnionym na podstawie ustawy o służbie celnej, a była pracownikiem zatrudnionym na podstawie ustawy o służbie cywilnej, odprawa na podstawie art. 163 ustawy o służbie celnej nie przysługuje, albowiem inny jest cel i charakter ustawy przepisy wprowadzające KAS.

Stosownie do treści art.163 ustawy z dnia 27 09 2009r. o służbie celnej / Dz U 2016, poz. 1799/, mającego odpowiednie zastosowanie w sprawie z mocy art. 170 ust 4 ustawy z dnia 16 11 2016r. przepisy wprowadzające KAS

Ust. 1. Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego uposażenia. Odprawa ulega zwiększeniu o 20% miesięcznego uposażenia za każdy pełny rok pełnienia służby ponad 5 lat nieprzerwanej służby, nie więcej niż do wysokości sześciomiesięcznego uposażenia.

2. Do okresu służby, o którym mowa w ust. 1, wlicza się poprzednie zakończone okresy służby lub zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Odprawę, o której mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie Kodeksu pracy.

4. Funkcjonariuszowi służby stałej, zwolnionemu ze służby w związku ze zniesieniem lub reorganizacją jednostki organizacyjnej, przysługuje odprawa na zasadach i w wysokości określonych w ust. 1-3.

Z odpowiednio stosowanego przepisu art. 163 ust 4 w zw. Ust. 1-3 ustawy o służbie celnej wynika, iż powódce przysługuje odprawa w wysokości 3 miesięcznego wynagrodzenia, która ulega zwiększeniu o 20% miesięcznego uposażenia za każdy pełny rok pełnienia służby ponad 5 lat nieprzerwanej służby, nie więcej niż do wysokości sześciomiesięcznego uposażenia.

Kwota odprawy wyliczonej na podstawie wskazanego przepisu była niesporna pomiędzy stronami, a różnica pomiędzy kwotą należną a kwotą wypłaconą stanowi 8 368, 84 zł.

Z powyższych względów i na podstawie powołanych przepisów art. 163 ustawy z 27 09 2008r. o służbie celnej w związku z art. 170 ust 4 ustawy z dnia 16 11 2016r przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej – powołanych powyżej orzeczono w punkcie I wyroku. O odsetkach orzeczono z mocy art. 481 kc stosowanego z mocy art. 300 kp. Od dnia następującego po dniu wygaśnięcia stosunku pracy.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 99 kpc w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na fakt, iż stroną przegrywającą niniejszy proces

jest pozwany, to na nim spoczywa obowiązek pokrycia kosztów procesu związanych z niniejszym postępowaniem obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika powódki zgodnie ze stawką minimalną .

W pkt III wyroku Sąd nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki w wysokości 5 977, 74 zł na podstawie art. 477² § 1 k.p.c., z którego wynika, że zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.